

Ďalší účastník konania: Európsky parlament

Uznesením Súdneho dvora (desiata komora) z 10. októbra 2017 bolo odvolanie vyhlásené za neprípustné.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Tübingen (Nemecko) 11. augusta 2017 – Südwestrundfunk/Tilo Rittinger, Patric Wolter, Harald Zastera, Dagmar Fahner, Layla Sofan, Marc Schulte

(Vec C-492/17)

(2017/C 402/10)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landgericht Tübingen

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Veriteľka a navrhovateľka/odporný: Südwestrundfunk

Dlžníci a odporcovia/navrhovatelia: Tilo Rittinger, Patric Wolter, Harald Zastera, Dagmar Fahner, Layla Sofan, Marc Schulte

Prejudiciálne otázky

1. Je vnútroštátny zákon spolkovej krajiny Bádensko-Württembersko Gesetz vom 18. 10. 2011 zur Geltung des Rundfunkbeitragsstaatsvertrags vom 17. Dezember 2010 (zákon z 18. októbra 2011 o platnosti štátnej zmluvy o príspevkoch na rozhlasové a televízne vysielanie zo 17. decembra 2010, ďalej len „RdFunkBeitrStVtrBW“), naposledy zmenený článkom 4 devätnásteho dodatku k štátnej zmluve o rozhlasovom a televíznom vysielaní z 3. decembra 2015 (zákon z 23. februára 2016 – GBl. s. 126, 129), nezlučiteľný s právom Únie, pretože v ňom stanovený príspevok, ktorý sa má od 1. januára 2013 bezpodmienečne vyberať v zásade od každej dospeléj osoby bývajúcej v nemeckej spolkovej krajine Bádensko-Württembersko v prospech vysielateľov SWR (Südwestrundfunk) a ZDF (Zweites Deutsches Fernsehen), predstavuje pomoc porušujúcu právo Únie, ktorá zvyhodňuje výlučne týchto verejnoprávných vysielateľov voči súkromným vysielateľom? Majú sa články 107 a 108 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že zákon si v súvislosti s príspevkom na vysielanie vyžadoval súhlas Komisie a v dôsledku neexistencie súhlasu je neplatný?
2. Majú sa články 107 a 108 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že zahŕňajú právnu úpravu stanovenú vo vnútroštátnom zákone „RdFunkBeitrStVtrBW“, podľa ktorej sa v zásade od každej dospeléj osoby bývajúcej v spolkovej krajine Bádensko-Württembersko bezpodmienečne vyberá príspevok výlučne v prospech štátnych/verejnoprávných vysielateľov, pretože tento príspevok obsahuje pomoc porušujúcu právo Únie, ktorá predstavuje zvyhodnenie v záujme technického vyčlenenia vysielateľov zo štátov EÚ, keďže príspevky sa používajú na zriadenie konkurenčnej prenosovej cesty (DVB-T2 – Monopol), u ktorej sa nepredpokladá jej používanie zahraničnými vysielateľmi? Majú sa články 107 a 108 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že zahŕňajú nielen priamu finančnú podporu, ale aj iné ekonomicky relevantné zvyhodnenia (právo vydať exekučný titul, právo konať ako ekonomicky činný podnikateľský subjekt aj ako verejný orgán, zlepšenie postavenia pri vypočítaní dlhu)?
3. Je zlučiteľné so zásadou rovnosti zaobchádzania a so zákazom zvyhodňujúcich pomoci, ak nemecký televízny vysielateľ, ktorý má verejnoprávnou formu a je verejnoprávnym orgánom, ale zároveň konkuruje súkromným vysielateľom na reklamnom trhu, je na základe vnútroštátneho zákona spolkovej krajiny Bádensko-Württembersko zvyhodnený v porovnaní s týmito vysielateľmi tým, že na rozdiel od súkromných konkurentov svoje pohľadávky voči televíznym divákovi nemusí riadne uplatňovať na súde predtým, ako chce začať vykonávať exekúciu, ale aj sám bez súčinnosti súdu môže vydať exekučný titul, ktorý rovnako oprávňuje k exekúcii?
4. Je zlučiteľné s článkom 10 EDP/článkom 4 Charty základných práv (právo na informácie), ak členský štát vo vnútroštátnom zákone spolkovej krajiny Bádensko-Württembersko stanoví, že televízny vysielateľ zriadený vo forme verejného orgánu môže požadovať príspevok na financovanie práve tohto vysielateľa od každej dospeléj osoby bývajúcej v signálom pokrytej oblasti pod hrozbou pokuty bez ohľadu na to, či táto osoba má vôbec prijímač alebo využíva iných, konkrétne zahraničných alebo iných, súkromných vysielateľov?

5. Je vnútroštátny zákon „RdFunkBeitrStVtrBW“, najmä jeho § 2 a 3, zlučiteľný so zásadami rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie vyplývajúcimi z práva Únie, ak príspevok na financovanie verejnoprávneho televízneho vysielateľa vyberaný bezpodmienečne od každého obyvateľa zatažuje slobodnú matku na hlavu niekoľkonásobne viac ako člena spoločnej domácnosti? Má sa smernica 2004/113/ES ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že zahŕňa aj príspevok, ktorý je predmetom sporu, a že postačuje nepriame znevýhodnenie, keď v skutočnosti sú v 90 %-tách viac zatažené ženy?
6. Je vnútroštátny zákon „RdFunkBeitrStVtrBW“, najmä jeho § 2 a 3, zlučiteľný so zásadami rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie vyplývajúcimi z práva Únie, ak príspevok na financovanie verejnoprávneho televízneho vysielateľa vyberaný bezpodmienečne od každého obyvateľa má v prípade osôb, ktoré z pracovných dôvodov potrebujú druhé bydlisko, dvojnásobnú výšku v porovnaní s inými pracovníkmi?
7. Je vnútroštátny zákon „RdFunkBeitrStVtrBW“, najmä jeho § 2 a 3, zlučiteľný so zásadami rovnosti zaobchádzania, zákazu diskriminácie a slobody usadiť sa vyplývajúcimi z práva Únie, ak príspevok na financovanie verejnoprávneho televízneho vysielateľa vyberaný bezpodmienečne od každého obyvateľa je stanovený tak, že pri rovnakej možnosti prijímať vysielanie platí nemecký štátny príslušník príspevok priamo pred hranicou so susedným členským štátom EÚ výlučne v závislosti od polohy bydliska, zatiaľ čo nemecký štátny príslušník na druhej strane hranice neplatí žiadny príspevok, a rovnako zahraničný občan EÚ, ktorý sa z pracovných dôvodov musí usadiť priamo na druhej strane vnútorných hraníc EÚ, má povinnosť platiť príspevok, zatiaľ čo občan EÚ priamo pred hranicou túto povinnosť nemá, aj keď ani jeden z nich nemá záujem na prijímaní nemeckého vysielateľa?

⁽¹⁾ Smernica Rady 2004/113/ES z 13. decembra 2004 o vykonávaní zásady rovnakého zaobchádzania medzi mužmi a ženami v prístupe k tovaru a službám a k ich poskytovaniu (Ú. v. EÚ L 373, 2004, s. 37).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesverfassungsgericht (Nemecko)
15. augusta 2017 – Heinrich Weiss a i.

(Vec C-493/17)

(2017/C 402/11)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesverfassungsgericht

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Sťažovatelia: Heinrich Weiss, Jürgen Heraeus, Patrick Adenauer, Bernd Lucke, Hans-Olaf Henkel, Joachim Starbatty, Bernd Kölmel, Ulrike Trebesius, Peter Gauweiler, Johann Heinrich von Stein, Gunnar Heinsohn, Otto Michels, Reinhold von Eben-Worlée, Michael Göde, Dagmar Metzger, Karl-Heinz Hauptmann, Stefan Städter, Markus C. Kerber a i.

Odporcovia: Bundesregierung, Bundestag, Europäische Zentralbank, Deutsche Bundesbank

Prejudiciálne otázky

1. Odporuje rozhodnutie Európskej centrálnej banky (EÚ) 2015/774 zo 4. marca 2015 o programe nákupu aktív verejného sektora na sekundárnom trhu (ECB/2015/10) ⁽¹⁾ v znení rozhodnutia Európskej centrálnej banky (EÚ) 2015/2101 z 5. novembra 2015, ktorým sa mení rozhodnutie (EÚ) 2015/774 o programe nákupu aktív verejného sektora na sekundárnom trhu (ECB/2015/33) ⁽²⁾, rozhodnutia Európskej centrálnej banky (EÚ) 2016/702 z 18. apríla 2016, ktorým sa mení rozhodnutie (EÚ) 2015/774 o programe nákupu aktív verejného sektora na sekundárnom trhu (ECB/2016/8) ⁽³⁾, ako aj rozhodnutia Európskej centrálnej banky (EÚ) 2016/1041 z 22. júna 2016 o akceptovateľnosti obchodovateľných dlhových nástrojov, ktoré vydala alebo za ktoré v plnom rozsahu ručí Helénska republika a o zrušení rozhodnutia (EÚ) 2015/300 (ECB/2016/18) ⁽⁴⁾, respektíve spôsob jeho vykonávania, článku 123 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie?